

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

KỶ 107

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 02/01/2009

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu, mời ngồi! Hôm nay có 49 câu hỏi, trước tiên là câu hỏi của đồng tu Malaysia.

Hỏi: Người này nói đệ tử có một người bạn tu Mật bị bệnh ung thư, có ba vấn đề muốn hỏi. Thứ nhất, mỗi lần tới bệnh viện hóa trị, khi nhìn thấy người khác bị bệnh khổ, bản thân anh ấy cảm thấy càng đau hơn, tại sao lại như vậy?

Đáp: Tình huống như vậy có, từ xưa đến nay đều có, nhưng mà không quá phổ biến. Khi người khác đang chịu khổ nạn, bản thân mình nhìn thấy hoặc nghe thấy, hoặc tiếp xúc được, sẽ phản ứng trên cơ thể mình, cho nên chuyện này cũng không kì lạ. Bạn muốn hỏi nguyên nhân tại sao? Trong Phật pháp gọi là nghiệp cảm, bạn chắc chắn có liên quan đến người đó, không phải trong đời này, cũng có thể là đời quá khứ, hơn nữa quan hệ rất thân thiết mới sanh ra phản ứng như vậy. Người Trung Quốc thời xưa, trong sách sử có ghi chép, gọi là “mẹ con liền tâm”, thật sự có chuyện như vậy, họ vô cùng thân thiết. Đứa trẻ ở bên ngoài gặp tai nạn, trong lòng người mẹ sẽ cảm giác được, sẽ bất an, hoặc là sẽ cảm thấy đau đớn. Tôi tin rằng anh ấy nhìn thấy người khác làm hóa trị, sẽ có cảm xúc này, có lẽ có sự liên quan này.

Hỏi: Thứ hai, người này hỏi người học Phật nên có cách nhìn thế nào đối với cái chết?

Đáp: Người thật sự học Phật sẽ không sợ hãi cái chết, tại sao vậy? Chết là thân thể, thân thể không phải bản thân, người học Phật nhất định phải hiểu rõ điều này. Thân thể là thứ ta sở hữu, giống như quần áo vậy, quần áo mặc cũ, mặc dơ, mặc hư rồi, tự nhiên bạn sẽ đi đổi bộ khác; thân thể có hư hoại, bạn cũng mau chóng đổi thân thể khác. Cho nên sanh diệt của thân này giống như mặc quần áo, cởi quần áo vậy, nếu anh ấy không lưu luyến chút nào thì cũng không có đau khổ, không có đau khổ thì càng đổi càng thù thắng. Nếu như cảm thấy đau khổ, cảm giác còn lưu luyến đối với thân thể này, vậy thì có thể càng đổi càng tệ, càng tệ thì đọa vào ba đường ác. Càng thù thắng thì sanh vào cõi trời cõi người, đây là mức độ thấp nhất của học Phật,

anh ấy sẽ thường tiếp tục tu hành ở cõi người cõi trời. Chuyện như vậy cũng rất nhiều, chúng ta thấy quốc sư Ngô Đạt trước đây, đây là cao tăng mười đời thời nhà Đường. Từ đó thấy được, sau khi ngài qua đời lại tới cõi người, mười lần đều tới cõi người, chuyện này cũng rất không dễ dàng. Mỗi lần đều tiếp tục cố gắng nâng cao đạo hạnh của chính mình, cho nên khi đến đời thứ mười ngài làm quốc sư, đây không phải là chuyện ngẫu nhiên. Cho nên đây là ngài hiểu rõ chân tướng sự thực, xem nhẹ sống chết, cho nên sau khi chết, tự mình có thể làm chủ, chọn lựa sanh vào cõi nào, có được thân thể như thế nào. Nếu như lúc lâm chung hoảng loạn, rất lưu luyến thân thể này, rất lưu luyến thân bằng quyến thuộc, ngài sẽ đọa vào ba đường ác. Đây là cách nhìn nên có của người học Phật.

Hỏi: Tiếp theo anh ấy hỏi, làm thế nào mới có thể buông xuống cảm giác sợ hãi đối với bệnh khổ và cái chết?

Đáp: Tốt nhất là niệm Phật, lúc bệnh khổ chuyển dời sự chú ý, đổi phương hướng không nghĩ tới bệnh, không nghĩ tới chết, nghĩ bệnh, nghĩ chết sẽ có đau khổ, có sợ hãi. Người học Phật tốt nhất là nghĩ tới Phật, niệm Phật, nhớ Phật, hoàn toàn quên hết đau đớn của bệnh tật. Nếu như bạn vẫn còn thọ mạng, bạn niệm Phật sẽ hồi phục khỏe mạnh; nếu như thọ mạng của bạn sắp hết, bạn chắc chắn có thể vãng sanh. Cho nên ý niệm quyết định hết thảy, đây là câu “hết thảy pháp từ tâm tướng sanh” mà đức Phật giảng trong kinh điển, chúng ta nghĩ Phật thì đi làm Phật, nghĩ Bồ-tát thì đi làm Bồ-tát. Cho nên người bình thường trên thế gian, họ nghĩ điều không tốt, họ muốn phát tài, muốn thăng quan, muốn danh văn lợi dưỡng, cách nghĩ này không tốt, nghĩ tới oán hận thì càng gay go. Phật nói nghiệp nhân của mười pháp giới cho chúng ta, nghiệp nhân đương nhiên rất phức tạp, mặc dù phức tạp nhưng nó có điều quan trọng nhất. Đức Phật, trong lục đạo nói với chúng ta nghĩ thập thiện, niệm niệm đều là thiện hạnh; thiện tâm, thiện hạnh sanh vào cõi trời. Nghĩ ngũ giới, người Trung Quốc nói là niệm niệm không quên luân thường đạo đức, đời sau sanh vào cõi người cõi trời, vẫn được quay lại cõi người; nếu như tâm tham nặng thì sanh vào cõi quỷ; tâm sân hận, tâm đố kỵ nặng thì dễ đọa địa ngục, bởi vì thuộc về sân hận; ngu si sanh vào cõi súc sanh. Từ đó thấy được, đời này của con người báo hết, đời sau đi về đâu hoàn toàn phải xem ý niệm của họ. Cho nên Tịnh độ Tông nói, đây là điều Phật nói, nghiệp nhân vãng sanh Tây Phương Cực Lạc là nghĩ Phật, lúc nào nghĩ Phật? Một niệm cuối cùng lúc lâm chung nghĩ A-di-đà Phật, họ liền tới thế giới Cực Lạc. Cho nên Tịnh Tông nói “lâm chung một niệm mười niệm, ắt sanh Tịnh độ”, chính là đạo

lý này. Tại sao bình thường chúng ta phải niệm Phật? Bình thường niệm Phật là luyện binh, một niệm lúc lâm chung là đánh trận, bình thường nếu không niệm cho quen thuộc, sợ rằng lúc lâm chung quên mất, nguyên nhân là ở chỗ này. Cho nên phải niệm rất nhuần nhuyễn, đừng có những suy nghĩ khác, chỉ có một suy nghĩ niệm Phật, bình thường tạo thành thói quen, thời khắc cuối cùng sẽ có nắm chắc, duy trì một niệm này chắc chắn được vãng sanh.

Hỏi: Tiếp theo anh ấy vẫn còn một vấn đề, người bạn của anh bình thường trì niệm Lục Tự Đại Minh Chú, có nên khuyên đổi sang niệm câu Phật hiệu?

Đáp: Điều này phải xem nguyện vọng của anh ấy, anh ấy muốn đổi sang niệm Phật cũng được, cũng rất tốt. Nếu như không muốn đổi, niệm Lục Tự Đại Minh Chú thật thuộc, đương nhiên điều quan trọng nhất là, trong đó không được xen tạp vọng tưởng, xen tạp tạp niệm thì Lục Tự Đại Minh Chú của anh ấy sẽ có tác dụng. Niệm Lục Tự Đại Minh Chú phát nguyện cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, được, đức Phật cũng sẽ tới tiếp dẫn. Đoạn cuối cùng của phẩm Ba Bậc Vãng Sanh trong kinh Vô Lượng Thọ, đó là người tu học Đại Thừa, họ không chuyên tu Tịnh Tông, muốn đem công đức tu học Đại Thừa hồi hướng cầu sanh Tịnh độ, cũng có thể vãng sanh.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu trong nước. Anh nói, đệ tử đọc được một tin tức, do hồ chứa nước của thị trấn Trú Mã Điểm vùng thượng du sông Hoài Hà bị hàng trăm triệu con mối đào rỗng, tạo thành nguy hiểm cho sông Hoài Hà và sự an toàn của sanh mạng cư dân sống ở vùng hạ du. Cho nên chính phủ bỏ chi phí tiến hành công việc diệt mối quy mô lớn, xin hỏi nên siêu độ nhiều sanh mạng nhỏ bị giết hại này như thế nào?

Đáp: Phương pháp siêu độ trong cửa Phật rất nhiều, thông thường siêu độ quy mô lớn như vậy, có pháp hội Thủy Lục, Lương Hoàng Bảo Sám, Đại Bi Sám, giống những loại này đều được; Tịnh Tông chúng ta thường tổ chức, Tam Thời Hệ Niệm Phật Sự cũng có thể. Quy mô lớn như vậy, nhiều chúng sanh nhỏ như vậy, làm một lần Tam Thời Hệ Niệm sợ rằng sức mạnh không đủ, ít nhất làm bảy ngày, sức mạnh này chắc là đủ. Nếu như duyên rất đầy đủ, có thể làm nhị thất, tam thất thì càng tốt, nhị thất là 14 ngày, tam thất là 21 ngày, công đức này rất thù thắng.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi có liên quan tới thân trung ấm, câu đầu tiên, thân trung ấm liệu có nhất định phải đủ 49 ngày mới có thể đầu thai chuyển thế không? Hay là trong 49 ngày, bất kỳ ngày nào cũng có khả năng đầu thai chuyển thế?

Đáp: Đúng vậy, 49 ngày là chỉ đại đa số, cũng có số ít người chưa đủ 49 ngày thì duyên của họ chín muồi, tức là họ đi tìm một thân thể. Cũng có số ít tới 49 ngày mà họ vẫn chưa đi, vẫn lưu lại trong trung âm, thậm chí là lưu lại trung âm mấy năm cho đến mấy chục năm, chuyện này rất ít có. Tại sao lại có chuyện như vậy? Họ lưu luyến thế gian này không buông xuống được, ví dụ như họ rất thích căn nhà họ từng sống, rất thích sân vườn của họ không muốn rời đi, sau khi qua đời thân trung âm không đi đầu thai, họ vẫn sống trong căn nhà đó. Chuyện này đại khái trên thế gian của chúng ta, Trung Quốc hay nước ngoài đều có, gọi là nhà ma, tại sao vậy? Họ không rời đi, hoặc là họ có thứ mình ưa thích, không thể buông xuống sở thích, ưa thích thứ này, không nỡ bỏ những món đồ cổ này nên không rời đi, người đọc sách không nỡ bỏ những cuốn sách cũng phiền phức. Cho nên Phật dạy chúng ta, “phàm những gì có tướng đều là hư vọng”, bạn có thể thương thức chúng, nhưng đừng có ý nghĩ chiếm hữu, đừng có ý nghĩ không ché. Ý nghĩ không ché, chiếm hữu rất mạnh mẽ thường sẽ tạo thành hiện tượng này. Khi [ý nghĩ] tạo thành, sau khi bạn qua đời linh hồn sẽ trấn giữ ở đó không đi đầu thai. Rất yêu tiếc thân thể của mình, không buông xuống được, rất có thể biến thành thế nào? Gọi là quỷ giữ thân. Quỷ giữ thân này họ không thể rời khỏi ngôi mộ của mình, họ cho rằng thân thể trong ngôi mộ là họ, họ không nỡ rời đi, thường phải trải qua rất nhiều năm họ mới rời đi. Phải biết những kiến thức thông thường này.

Hỏi: Tiếp theo hỏi con người ở giai đoạn trung âm thần thức đi về đâu?

Đáp: Trung âm chính là thần thức, thần thức chính là trung âm. Đi về đâu tùy theo ý niệm của họ, ý niệm cũng không thể làm chủ, đa phần vẫn là đi theo nghiệp lực. Nếu như bản thân có thể làm chủ, vậy đó là người có công phu rất tốt, không phải người bình thường. Người bình thường bị nghiệp lực dẫn dắt, trong nghiệp lực, dùng lời hiện nay mà nói, quan hệ đến sở thích rất quan trọng, tức là bạn ưa thích điều gì thì nó sẽ tạo thành ảnh hưởng nhất định đối với bạn.

Hỏi: Tiếp theo hỏi có một cách nói là con người trong giai đoạn trung âm, bị nhốt trong một thành phố nào đó không được phép ra ngoài, vì vậy cho rằng làm Tam Thời Hệ Niệm Phật Sự, lập bài vị cũng không có tác dụng, xin hỏi cách nói này đáng tin không?

Đáp: Cách nói này không đáng tin. Nhưng mà có chuyện như vậy không? Có, nguyên nhân là gì? Bị oan gia trái chủ của họ nhốt ở một nơi nhỏ, bị giam cầm, họ mất đi tự do, có chuyện như vậy, nhất định phải có người cứu họ ra. Lúc này nếu

như có người làm Phật sự siêu độ thì có thể cứu họ ra. Đây đại khái là oan gia trái chủ không quá nghiêm trọng, không muốn hại họ, có thể trong đời quá khứ, bạn thường nhốt người khác vào trong lồng, khiến họ mất đi tự do, họ dùng phương pháp này để báo thù bạn. Cho nên oan oan tương báo chính là đạo lý này.

Hỏi: Tiếp theo vẫn còn một câu hỏi, lão pháp sư giảng kinh từng nói, người tạo tội địa ngục, lâm chung thân thức ngay lập tức rời khỏi thân thể đọa địa ngục, nhưng mà phẩm Thần Thông trong kinh Địa Tạng nói, “những người tạo ác ở cõi Diêm Phù Đề mới chết, trong khoảng bốn mươi chín ngày không người kế tục để làm công đức hầu cứu vớt khổ nạn cho; lúc sống, kẻ đó lại không làm được nhân lành nào cả, vì thế nên cứ theo nghiệp ác của họ đã gây tạo mà cảm lấy báo khổ ở địa ngục”. Xin hỏi có phải nói rõ người tạo tội địa ngục, nếu có người làm công đức cho họ thì không phải đọa địa ngục nữa chăng?

Đáp: Địa ngục rất phức tạp, tôi giảng người này tạo tội địa ngục, lúc lâm chung thân thức ngay lập tức đọa địa ngục, không có trung âm, đây là tạo tội nghiệp địa ngục Vô Gián. Thế nào là tội nghiệp địa ngục Vô Gián? Ngũ nghịch thập ác, tội này không có trung âm. Tội đầu tiên trong ngũ nghịch là giết cha mẹ, giết cha, giết mẹ, đây là tội nghiệp Vô Gián, không có trung âm ngay lập tức đọa địa ngục. Điều này trong kinh Địa Tạng có, hình như thứ nhất là giết cha, thứ hai giết mẹ, thứ ba giết A-la-hán, A-la-hán là thầy ở trên thế gian này giáo hóa chúng sanh. Hiện tại không còn A-la-hán, giết thầy cũng tương đương giết A-la-hán, người thầy này là người thầy tốt, cả đời làm công việc giáo học, bạn giết họ. Thứ tư là làm thân Phật chảy máu, hiện nay Phật không còn tại thế, bạn dùng ác niệm tổn hại hình tượng Phật, Bồ-tát, tức là Phật, Bồ-tát được tạo tượng, đắp tượng, khắc gỗ hay thậm chí là tranh vẽ, ác niệm của bạn phá hoại những tranh tượng này, tương đương với làm thân Phật chảy máu, đây là tội thứ tư. Thứ năm là phá hòa hợp tăng, tức là phá hoại tăng đoàn, bịa đặt gây chuyện phá hoại tăng đoàn. Năm loại tội nghiệp này rất nặng, lúc phá hoại tăng đoàn, khiến người tu hành thật sự không có nơi nào để đi, cho nên tội nghiệp này rất nặng. Tạo năm loại tội nghiệp này sẽ đọa địa ngục Vô Gián, vậy thì không có trung âm. Nếu như các địa ngục nhỏ khác, chủng loại địa ngục rất nhiều, Bát Hàn, Bát Nhiệt, có địa ngục nhỏ, có địa ngục lớn. Nếu sau khi lâm chung, thân bằng quyến thuộc của họ làm Phật sự siêu độ, tội nghiệp của họ sẽ giảm nhẹ, địa ngục lớn biến thành địa ngục nhỏ, địa ngục nhỏ biến thành cõi nga quý, đến cõi quý thì không còn trong địa ngục nữa.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói có không ít cư sĩ mỗi khi đến ngày rằm, mùng 1 hoặc ngày vía của Phật Bồ-tát đến đạo tràng đốt tiền giấy cho người thân, bên ngoài bìa ghi “xin Địa Tạng Bồ-tát chuyển giúp”, xin hỏi làm vậy có đúng như pháp không?

Đáp: Không như pháp, Địa Tạng Bồ-tát sẽ không chuyển giúp bạn, nếu như vậy thì Địa Tạng Bồ-tát phiền phức rồi, nhiều người nhờ vả như vậy, ngài ấy sẽ bận tới mức chẳng vui lắm sao. Cho nên trong kinh điển không có cách nói này, tổ sư đại đức cũng không có cách nói này, cách nói này không biết là người thông minh nào nghĩ ra nữa.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói, người không thực hành Đệ Tử Quy, lúc gặp nguy cấp sợ hãi, niệm Thánh hiệu Quán Thế Âm Bồ-tát liệu có thể được Bồ-tát từ bi cứu giúp không?

Đáp: Vấn đề này chúng ta quan sát từ nhân tình thì bạn sẽ hiểu được. Gặp lúc nguy cấp sợ hãi, việc quan trọng nhất là phải thật sự sám hối, biết được chính mình làm sai, sau không tái phạm, niệm Quán Âm Bồ-tát, niệm câu Phật hiệu câu Phật Bồ-tát bảo hộ sẽ rất có hiệu quả, rất linh nghiệm. Nếu không phản tỉnh, không có tâm sám hối, không có tâm sửa đổi. Niệm danh hiệu Bồ-tát, niệm câu Phật hiệu không có được hiệu quả, cho nên không thể không biết đạo lý này. Người khác niệm rất linh nghiệm, tôi niệm sao lại không linh nghiệm? Có người niệm ngay lập tức cảm ứng hiện tiền, có người niệm bao nhiêu năm cũng không có cảm ứng, đạo lý ở chỗ này. Một người dụng tâm tinh chuyên, tâm địa thật sự quay đầu; một người cầu may, lâm nguy mới ôm chân Phật, không có ý nghĩ sửa đổi làm mới chính mình, họ sẽ không có cảm ứng gì, đạo lý ở chỗ này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói nhà con ba đời học Phật, năm nay anh hai con 65 tuổi, rất kiên thành, hơn 10 năm trước đột nhiên mắc bệnh, bệnh viện chẩn đoán là bệnh tắc mạch máu não, anh ấy từ chối chữa trị uống thuốc, về nhà dụng công niệm Phật. Hơn mười năm nay, tận mắt nhìn thấy đủ loại cảnh giới Phật Bồ-tát hộ trì và ma tới nhiễu loạn, liên tiếp không ngừng, mặc dù kiên trì chánh niệm thanh tịnh, nhưng đau khổ chỉ tăng không giảm. Ba năm trước bắt đầu nghe theo lời dạy của ân sư chuyên tâm niệm Phật, công đức hồi hướng cho chúng sanh dựa thân và chúng sanh nhìn thấy được, anh ấy thực sự rất tinh tấn, mỗi ngày niệm Phật hơn 10 tiếng đồng hồ hồi hướng cho chúng sanh, nhưng cảnh ma vẫn như cũ, đau khổ không giảm bớt. Xin pháp sư khai thị đạo giải thoát.

Đáp: Cảnh ma, ma là do đời trước đời này, kết nhân bất thiện, kết oán với những chúng sanh này. Nếu như tâm sân hận của đối phương rất nặng, tâm báo thù rất mãnh liệt thì khá phiền phức. Nếu như đối phương tương đối thiện lương, mặc dù có oán hận, mặc dù có báo thù, nhưng không có tâm mãnh liệt. Niệm Phật Bồ-tát hồi hướng cho họ, đây gọi là điều giải, họ tiếp nhận điều giải thì họ rời đi. Nhưng mà chúng ta phải tin tưởng bản tánh con người vốn lương thiện, ma cũng là do người làm, bản tánh của họ đều vốn thiện, “nhân chi sơ, tánh bản thiện”, chỉ cần chúng ta thật lòng sám hối, nghiêm túc nỗ lực cầu hóa giải, sẽ có một ngày họ bị cảm động. Đừng nản lòng, tiếp tục cố gắng niệm, chúng ta có tín tâm Tam Bảo gia trì, ba năm, năm năm, mười năm, hai mươi năm, oán hận của đối phương sẽ được hóa giải. Nếu như chúng ta có thiện tâm, thiện niệm, thiện hạnh gia trì, vậy thì sức mạnh sẽ càng lớn, cho nên hồi hướng công đức này cho họ, phải có tín tâm.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, người hỏi nói vùng Sơn Đông có một cách nói về người Thái Sơn, ví dụ như người sanh vào ba giờ sáng, là thuộc về người Thái Sơn, sau khi trưởng thành phải trả người, xin hỏi người học Phật có thể tin cách nói như vậy không?

Đáp: Trong cửa Phật không có cách nói này.

Hỏi: Tiếp theo người này còn hai câu hỏi nhỏ, anh ấy nói nơi anh ấy sống thực sự có rất nhiều người Thái Sơn, sau khi tới Thái Sơn du lịch quay về thì xảy ra chuyện rồi qua đời, xin hỏi nên giải thích như thế nào?

Đáp: Sau khi đi du lịch Thái Sơn trở về gặp chuyện, có thể thấy đây là chuyện ngoài ý muốn. Chuyện ngoài ý muốn, đặc biệt vào thời đại này, thực sự là rất nhiều, từ tin tức truyền thông, mỗi năm số người chết ngoài ý muốn khi đi du lịch đích thực rất nhiều, con số tử vong làm người khác kinh ngạc! Do vậy chúng ta ra ngoài không thể không chú ý cẩn thận, đặc biệt là chú ý các phương tiện giao thông. Ví dụ thông thường chúng ta qua đường, nhất định phải cẩn thận, nhất định phải nhìn kỹ xe cộ qua lại, chú ý tốc độ của xe. Khi có đèn xanh đèn đỏ, mặc dù có đèn đỏ giúp chúng ta an toàn qua đường, nhưng chúng ta vẫn phải để ý tránh gặp chuyện ngoài ý muốn. Ở nơi không có tín hiệu giao thông, vậy thì phải đặc biệt cẩn thận, phương tiện giao thông đường bộ, đường thủy, đường hàng không đều có khả năng xảy ra chuyện. Hiện nay khoa học kỹ thuật phát triển, đi du lịch tương đối thuận tiện, nhưng mà nguy hiểm cũng tăng lên giống vậy, đều không thể không biết. Ngoài ra còn có khi

đi du lịch, ăn uống, quần áo, nếu như bị nhiễm phong hàn thì đó là nhân tố gây bệnh, đều phải chú ý. Cách nói người Thái Sơn này không đáng tin.

Hỏi: Câu hỏi sau cùng, đối với những đứa trẻ sanh ra là người Thái Sơn, cha mẹ chúng nên làm thế nào?

Đáp: Đừng để chuyện đó ở trong lòng, học Đệ Tử Quy, học Cảm Ứng Thiên thật tốt, chúng ta lập chí trong đời này làm người tốt, làm tấm gương tốt trong xã hội đại chúng, đây là công đức vô lượng. Cho dù có oan gia trái chủ, họ cũng không dám hại bạn, tại sao vậy? Bạn làm người đoan chánh, họ cũng phải khâm phục bạn.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu Học viện Online, anh ấy nói Học viện Giáo Dục Phật Đà Online, đã có mười đồng tu, tu học trong lớp chuyên tu, khóa học 9 năm đã bắt đầu học tập năm thứ bảy. Dựa theo lời dạy của lão Hòa Thượng, lớp chuyên khoa là bốn năm chuyên tu một bộ kinh. Xin hỏi ngoài nghe ngài giảng kinh ra, nên tham khảo những chú giải cần thiết nào? Nên dùng phương thức nào để tu học?

Đáp: Học Hội Online, là do một số đồng tu nhiệt tình làm, tôi nghe nói làm cũng tốt, đồng tu học tập trên Học Hội Online có rất nhiều thành tích tốt, đây là hiện tượng đáng vui mừng. Học Viện Tịnh Tông Úc Châu, chúng tôi đã đăng ký thành lập với chính phủ bên đó, nhưng mà dạy học mãi vẫn chưa có cách nào thực hành. Nguyên nhân là do những năm này tôi thường được mời tham gia một số công việc hòa bình quốc tế, tới nơi khác giảng kinh, không thể chuyên tâm ở lại học viện. Học viện cũng có vài đồng tu học tốt, tôi thường khích lệ họ làm tấm gương tốt, dẫn dắt mọi người, nhưng pháp duyên của những đồng tu này rất thù thắng, cũng khắp nơi có người mời họ. Đây gọi là hoàn cảnh và pháp duyên, đều không cách nào khiến chúng tôi định lại được, đây là chuyện rất hổ thẹn. Chúng ta nhớ tới thời xưa, bất kể là Trung Quốc, nước ngoài, các bậc cao tăng đại đức Nhật Bản, Hàn Quốc đều có thể giống như tổ sư Trung Quốc vậy, có thể buông xuống vạn duyên sống ở một nơi mười năm, mười mấy năm, thậm chí mấy chục năm không xuống núi, tâm của các ngài định, như vậy thật sự có thể thành tựu người khác. Đi khắp nơi, pháp duyên rất thù thắng, nhưng đối với bản thân, đối với người khác đều không có lợi ích quá lớn. Đối với người khác học Phật thì như chuồn chuồn chạm nước, nghe pháp sư giảng mấy ngày thì rời đi, đó gọi là nắng một ngày, rét mười ngày, rất khó thành tựu; đối với tâm của chính mình không thể định, nâng cao rất khó khăn. Cho nên bản thân họ không tương ưng, đây là nhân tố thời đại này, hoàn cảnh này của chúng ta tạo thành.

Thực ra hoàn cảnh tu học ở Úc, chỉ cần chúng ta có thể buông xuống, có thể giữ vững được, vẫn có thể có thành tựu. Thật sự có thể giữ phong phạm đạo đức của đại đức xưa, lúc đó chúng ta nói 9 năm không xuống núi, hiện nay không ai có thể làm được. “Chỉ nghe học trò đến học, chưa từng nghe thầy giáo đến dạy”, hoặc là chúng ta thông qua mạng internet, truyền hình vệ tinh, phương thức dạy học từ xa, bản thân nhất định phải định lại. Tôi cho đến bây giờ, rất nhiều năm niệm niệm đều muốn định lại, không có phước báo này, bản thân không có đạo tràng, luôn bị ngoại duyên kéo đi. Hiện tại nghĩ, nhất định phải buông xuống ngoại duyên, không buông xuống sợ bản thân không có thành tựu, càng nghĩ càng đáng sợ. Những năm này vốn là có thể buông xuống, tôi tới Úc là có thể buông xuống, gặp sự kiện 11 tháng 9, cách nghĩ của tôi bị phá vỡ. Sự kiện 11 tháng 9 là xung đột cực lớn trên thế giới, nhân tố mang lại sự bất an cho xã hội. Đại học Queensland Úc có học viện hòa bình, chủ đề nghiên cứu của học viện hòa bình là hóa giải xung đột. Xung đột trên thế gian này quá nhiều, gia đình vợ chồng xung đột, cha con xung đột, anh em xung đột, thậm chí là các ngành các nghề trong xã hội xung đột, dân tộc xung đột, đất nước xung đột, thật nhiều phiền phức. Cho nên tôi tiếp nhận lời mời của trường đại học, thay mặt trường đại học tham gia hội nghị hòa bình quốc tế do Liên Hợp Quốc tổ chức. Chúng tôi hiểu được tình trạng thực tế, chuyên gia học giả các nước tới tham gia hội nghị, thực sự có lòng muốn làm tốt công việc này, nhưng mà không tìm được phương pháp. Sau khi chúng tôi tham gia, đưa ra phương pháp của tổ tiên Trung Quốc, chính là mở trường dạy học. Dạy điều gì? Dạy luân lý, dạy đạo đức, dạy nhân quả, kết hợp với dạy học của tôn giáo phương Tây.

Cách nghĩ này, thực sự rất nhiều người không chú ý tới, chúng tôi trải qua nhiều lần diễn giảng chủ đề để tuyên dương. Đại chúng tham gia hội nghị nghe xong rất hoan hỷ, nhưng không có tín tâm, sau hội nghị chúng tôi cùng nhau ăn cơm trò chuyện, mọi người hỏi tôi “ngài nói rất hay, đó là lý tưởng, làm không được”, cho nên chúng tôi thành lập trung tâm ở An Huy, Lư Giang để làm thực nghiệm, thực nghiệm làm thành công rồi, duyên phận rất hiếm có giúp chúng ta có cơ duyên, đưa ra báo cáo tại trụ sở của UNESCO ở Paris, ảnh hưởng của báo cáo thực nghiệm này rất lớn. Giáo học truyền thống Trung Quốc của ba nhà Nho Thích Đạo, ba gốc rễ này, Đệ Tử Quy của Nho giáo, Thái Thượng Cảm Ứng Thiên của Đạo giáo, Thập Thiện Nghiệp Đạo của Phật Giáo. Nếu như phổ biến thực hành ba môn học này, xung đột thực sự có thể hóa giải, có thể thực hiện xã hội hài hòa, thế giới hài hòa, không phải là lý tưởng, là có thể làm được. Phải phổ biến trên toàn thế giới, vậy thì phải

đoàn kết tất cả tôn giáo trên thế giới. Cho nên chúng ta nhắc tới tôn giáo trên thế giới là một nhà, tôn giáo đoàn kết, tôn giáo triển khai giáo dục luân lý, đạo đức, nhân quả thì có thể giúp đỡ thế giới khôi phục an định hòa bình. Đây cũng là chuyện lớn, gặp được duyên này, không thể không đi, không thể không tham gia. Nhưng mà tôi nghĩ công việc của tôi, đến tháng 5 năm nay có thể kết thúc, tôi sẽ không làm nữa.

Tháng 5 năm nay chúng tôi có một kế hoạch, làm lần cuối cùng, chúng tôi cũng làm ở Liên Hợp Quốc, báo cáo kinh nghiệm, thành tựu trước đây chúng tôi đã làm với Liên Hợp Quốc, báo cáo chi tiết. Sau đó tôi không tham dự nữa, tôi không tham gia bất kỳ hoạt động quốc tế hay hoạt động trong nước nào nữa, tôi muốn tìm một nơi để bế quan. Nhưng mặc dù bế quan, mỗi ngày chúng ta vẫn có thể gặp nhau trên mạng internet, trên truyền hình vệ tinh, tôi sẽ tiếp tục giảng kinh Hoa Nghiêm. Cho nên, phòng bế quan của tôi cũng là một studio nhỏ, cùng mọi người học tập. Người xưa làm tốt chính mình nhưng không thể giúp đỡ thiên hạ, hiện nay chúng ta có những thiết bị khoa học này, những thiết bị này thật quá tốt, làm tốt chính mình, đồng thời cũng có thể giúp đỡ thiên hạ, chuyện tốt như vậy. Phải làm như vậy, bản thân chúng ta mới có thể thành tựu, cũng làm tấm gương tốt. Phương pháp này có thể thành tựu, quý vị đồng tu phải lưu ý, nếu như chuyện nhỏ nhặt của bản thân quá nhiều, tinh thần không thể tập trung, vậy thì nên buông xuống, nghiêm túc tu hành. Tịnh Tông nhanh, bạn xem chúng ta đọc Tịnh Độ Thánh Hiền Lục, Vãng Sanh Truyện, thời gian người bình thường niệm Phật cầu sanh Tịnh độ không quá ba năm. Cho nên thời gian chúng ta cầu sanh Tịnh độ cho bản thân vẫn đủ dùng, chỉ cần nghiêm túc nắm lấy thì sẽ có thành tựu.

Đồng tu online hiện tại bắt đầu học năm thứ bảy, gốc rễ quan trọng nhất đã cắm vững chưa? Điều này quan trọng hơn bất kỳ chuyện gì. Gốc rễ này là Đệ Tử Quy, Cảm Ứng Thiên, Thập Thiện Nghiệp Đạo, phải thật sự thực hành trong cuộc sống thì gốc rễ cắm vững rồi. Nếu như là người xuất gia còn phải thêm một gốc rễ đó là Sa-di Luật Nghi, bốn gốc rễ, rễ sâu gốc chắc. Sau đó chọn một quyển kinh luận, nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu, không ai không thành tựu, tôi tin rằng ai cũng sẽ có thành tựu. Học Nho có thể đạt tới cảnh giới của Không tử, Mạnh tử, học Đạo có thể đạt tới cảnh giới của Lão tử, Trang tử, học Phật có thể đạt tới cảnh giới của Phật Bồ-tát. Chỉ cần chúng ta chịu cố gắng, một phương hướng, một mục tiêu, nhất môn thâm nhập, tam học Giới Định Tuệ đều sẽ viên mãn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo của đồng tu Hồng Kông, đệ tử cách đây vài ngày đã mua một sợi chuỗi bằng ngà voi, mấy hôm sau nằm mơ thấy một con voi già, toàn thân đầy máu rất đau khổ nhìn về phía đệ tử, hiện tại đệ tử ngoài niệm Phật hồi hướng cho voi già, còn có thể làm gì nữa? Sợi chuỗi niệm Phật bằng ngà voi này nên xử lý như thế nào?

Đáp: Đây là cảm ứng, bạn có thể lập bài vị cho voi già, lập bài vị vãng sanh, tốt nhất là lập ở Niệm Phật Đường, để voi già cũng có duyên thường tới Niệm Phật Đường niệm Phật. Nếu như có Phật sự siêu độ Tam Thời Hệ Niệm, bạn đừng quên siêu độ cho voi già. Còn chuỗi hạt bằng ngà voi tốt nhất là cúng Phật, thử xem tượng Phật nào phù hợp, đeo lên trên tượng Phật là được, công đức này rất viên mãn.

Hỏi: Thứ hai, xã hội hiện nay, có rất nhiều người tự xưng có năng lực thần thông, thực sự cũng có thể giúp người trừ tà, giải quyết vấn đề, do đó mà rất nhiều tín đồ đi theo. Xin hỏi làm thế nào để giúp đỡ những tín đồ lạc lối này quay trở lại con đường đúng đắn?

Đáp: Hiện tại đang là thời loạn, chuyện kì quái rất nhiều, những chuyện giống như vậy, trong nước hay ngoài nước đều vô cùng nhiều. Có thể tin không? Không từ nói một câu rất đúng trọng tâm, đáng để chúng ta tham khảo, “kính quý thần mà tránh xa”. Quý thần có hay không? Chúng ta thừa nhận thật sự có quý thần. Quý thần có thể quấy phá không? Cũng có khả năng quấy phá, trong Nhị Thập Ngũ Sử của Trung Quốc có rất nhiều ghi chép. Người học Phật chúng ta, nên nhìn nhận vấn đề này như thế nào? Một số tin tức mà quý thần truyền đạt, phải dùng trí tuệ để phán đoán xem đó là thật hay là giả. Trong cuộc sống tu hành hàng ngày của chúng ta, gặp phải một số vấn đề khó khăn, chúng ta phải dùng lý luận phương pháp trong kinh Phật để giải quyết, không thể dựa vào quý thần, quý thần là phàm phu chưa giác ngộ. Bởi vì quý thần có ngũ thông, năng lực không lớn, nhưng mạnh hơn con người chúng ta nhiều, cho nên có một số chuyện họ có thể biết trước. Năng lực biết trước [đó] lớn nhỏ không nhất định, thông thường mà nói đại khái có thể dự đoán chuyện trong một tuần, chuyện tương lai trong khoảng một tuần, họ rất có thể biết rất rõ. Chuyện của một hai tháng sau, chưa chắc họ đã biết rõ; vậy nói tương lai vài năm nữa, chuyện của ba năm, năm năm, mười năm sau, vậy thì không tin được, phải biết điều này. Tức là lúc giá cơ phù loạn, cũng có một số quý thần tới lừa gạt bạn, dù sao lời họ nói ra không phải chịu trách nhiệm, tới sau cùng không thể thực hiện, bạn không cách nào tìm họ, cho nên chúng ta phải hiểu rõ những chuyện này.

Trước đây tôi từng thỉnh giáo đại sư Chương Gia vấn đề này, tôi hỏi thầy chuyện phù loan, tôi có nghi hoặc. Lúc tôi mười một, mười hai tuổi, lúc đó tôi sống ở Phúc Kiến học tiểu học, phong khí phù loan ở Phúc Kiến rất thịnh hành. Mà tôi tin phù loan của họ, bởi vì người phù loan không biết chữ, cũng không nói trước với họ, đến lúc [phù loan] mới tìm người tới. Tìm người như thế nào? Thời đó còn kéo xe kéo, tìm người kéo xe, người gánh nước, gánh củi bán, tìm những người này, những người này đều không biết chữ. Lúc họ tới phù loan, không ngờ lại viết chữ trên bàn cát, hơn nữa còn viết rất ngay ngắn, trẻ nhỏ chúng tôi đứng ở bên cạnh đều đọc được. Tốc độ viết của họ rất chậm, đại khái một tiếng có thể viết được mấy chục chữ, sau đó lại sao chép lại, chuyện này tôi tin tưởng họ. Nhưng sau khi chiến tranh thế giới lần thứ hai kết thúc, tôi tới Đài Loan, tới Đài Loan thấy ở đó có nghề cơ đồng, đôi người khác không được, chỉ có cơ đồng phù cơ mới được, người khác không phù được. Hơn nữa chữ họ viết vô cùng bay bướm, động tác rất nhanh, tôi đứng ở bên cạnh một tiếng đồng hồ, không hiểu được chữ nào, động tác của họ quá nhanh, miệng cơ đồng lẩm bẩm nói, người khác ở bên cạnh ghi chép lại, một tiếng đồng hồ viết mấy ngàn chữ, đối với chuyện này tôi không dám tin tưởng. Tôi thỉnh giáo với đại sư Chương Gia, thầy nói với tôi có chuyện này, nhưng mà đều là do một số linh quý giả mạo Phật Bồ-tát, tuyệt đối không phải là thật. Rất nhiều người mạo danh Tế Công, có khả năng Tế Công tới, nhưng chưa chắc sẽ thường xuyên tới, mạo danh rất nhiều, cho nên chuyện nhỏ rất linh nghiệm, chuyện lớn thì không tin được. Đại sư Chương Gia nói nhà Thanh diệt vong cũng vì cơ đàn, thái hậu Từ Hi tin tưởng cơ đàn, quốc gia đại sự đều hỏi phù cơ, hết thầy đều nghe theo lời dạy của cơ đàn, đánh mất đất nước, nói với tôi chân tướng sự thật này. Chúng ta đối với những chuyện này nhất định phải thận trọng, chúng ta vẫn coi niệm Phật, tu trì làm con đường chánh, không thể lệch, không thể tà. Những người giá cơ phù loan, thậm chí là những thần linh dựa vào cơ đàn, chúng ta đều phải khuyên họ thọ trì tam quy, cùng chúng ta niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, như vậy mới đúng.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi làm thế nào để lựa chọn đạo tràng cộng tu?

Đáp: Đạo tràng cộng tu, nhất định phải tuân thủ theo lời dạy của đại sư Ấn Quang, chúng ta đều viết rồi treo lên, sảnh nhỏ phía trước ở lầu 11 chúng ta có treo. Đồng tu nhất định phải là chí đồng đạo hợp, một pháp môn, một bộ kinh, đồng tu không vượt quá 20 người, nương chúng tựa chúng. Đạo tràng nhỏ 20 người, tâm của mọi người định, không phan duyên bên ngoài, đạo tràng nhỏ rất dễ dàng duy trì.

Cuộc sống của người xuất gia rất đơn giản, tại gia học Phật cũng giống vậy, lập sẵn thời khóa biểu, mỗi ngày cùng nhau cộng tu, chúng ta tin rằng ba năm, năm năm, ai cũng sẽ có thành tựu. Phàm người nào tu học không thể thành tựu, đều do tâm tình gấp gáp, vọng niệm quá nhiều, ngoại duyên quá nhiều, cho nên công phu tu hành hoàn toàn bị phá hoại.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, lão pháp sư nói giảng kinh nhất định phải dựa vào chú giải của đại đức xưa, không thể dựa vào kiến giải của bản thân. Nhưng thầy của đệ tử nói với học trò rằng, không thể sao chép kiến giải của người khác, nhất định phải có cách nghĩ và kiến giải của cá nhân, nếu không thì công khóa và luận văn đều không đạt tiêu chuẩn. Xin hỏi hai cách dạy học khác nhau, cách nào dễ dàng kế nhập cửa trí tuệ hơn?

Đáp: Đây là điều mà trước đây thầy giáo dạy học trò chúng tôi, trước khi chưa khai ngộ không thể giảng kinh, nhưng phải đợi sau khi khai ngộ mới giảng kinh, có thể cả đời này không có cơ hội, vậy thì đông đảo quần chúng không được nghe giảng kinh. Vậy thì phải làm sao? Cho nên thầy dạy chúng tôi một phương pháp, giảng chú giải của người xưa. Bởi vì bạn chưa khai ngộ, bạn giảng kinh nếu giảng theo ý của bản thân, bạn sẽ giảng sai kinh, giảng sai kinh phải chịu trách nhiệm nhân quả. Người xưa nói “chuyển ngữ sai một chữ quả báo bị đọa làm 500 kiếp hồ ly”, bạn nói nhân quả này nặng biết bao! Vậy bạn chưa khai ngộ làm sao dám giảng? Không dám giảng, cho nên thầy dạy chúng tôi dựa vào chú giải của người xưa. Chú giải của người xưa đa phần là văn ngôn văn, tương đương với chúng tôi dịch chú giải của họ thành văn bạch thoại, chúng tôi giải thích. Như vậy nếu giảng sai, họ chịu trách nhiệm nhân quả, chúng ta không chịu trách nhiệm, đẩy trách nhiệm cho người chú giải, chúng tôi giảng chú giải. Chú giải có chỗ khó hiểu, bạn đọc theo đó là được, bạn không thể nói miễn cưỡng không biết mà cho rằng mình biết, vậy thì bạn phải chịu trách nhiệm nhân quả. Hoặc là bản thân gặp chỗ khó hiểu trong chú giải, tham khảo chú giải của người khác, tìm ai? Tìm pháp sư cận đại. Cho nên chủ yếu là dựa vào chú giải của người xưa, dùng chú giải của pháp sư cận đại để hỗ trợ, giúp đỡ. Ví dụ lần đầu tiên tôi giảng kinh ở Hồng Kông là giảng kinh Lăng Nghiêm, tôi chủ yếu dựa vào cuốn Lăng Nghiêm Kinh Chánh Mạch của pháp sư Giao Quang, người thời nhà Minh; tôi mang theo tài liệu tham khảo, là cuốn Lăng Nghiêm Kinh Giảng Nghĩa của lão pháp sư Viên Anh. Tôi dùng hai quyển này, quyển của pháp sư Giao Quang làm chủ,

quyền của pháp sư Viên Anh hỗ trợ. Đây là một phương pháp mà thầy dạy chúng tôi học giảng kinh, chúng tôi mới dám lên bục giảng.

Nhất định tới khi bản thân có kiến giải, có chỗ giác ngộ, bạn có thể nói ra chia sẻ cùng đại chúng đồng tu, cho nên chúng tôi làm báo cáo nghiên cứu học tập. Trong báo cáo nghiên cứu học tập có chỗ bản thân ngộ được, người xưa chưa từng nói qua, chỗ ngộ được làm báo cáo nghiên cứu học tập. Điều này phải thật sự phát tâm học giảng kinh, phải học theo Thích-ca Mâu-ni Phật. Học tập giảng kinh không thể gián đoạn, tâm của bạn định, không phải gần đây chỗ chúng ta giảng thập trụ sao? Tâm của chúng ta phải trụ trong kinh luận, thời gian dài dần dần sẽ có chút công phu. Quan trọng nhất vẫn là buông xuống, chúng ta thường nói phải buông xuống tự tự lợi, phải buông xuống danh văn lợi dưỡng, phải buông xuống ngũ dục lục trần, phải buông xuống tham sân si mạn, tại sao vậy? Những thứ này chướng ngại cánh cửa ngộ, bạn có những thứ này, bạn học tập sẽ không khai ngộ, chúng chướng ngại bạn. Buông xuống xem nhẹ những thứ này, đích thực có chỗ ngộ, bất kể là nghe kinh, hay là đọc kinh đều có cảm ngộ, thời gian dài tích lũy ngộ nhỏ sẽ thành ngộ lớn. Chúng ta vẫn chưa tới mức đại triệt đại ngộ, nhưng mà thường có ngộ nhỏ, một năm cũng có vài lần ngộ lớn, chưa tới mức triệt ngộ. Triệt ngộ là minh tâm kiến tánh, vậy thì không cần dựa vào chú giải của người xưa nữa. Cho nên đây là một phương pháp.

Hỏi: Tiếp theo người này còn có một câu hỏi, trong tu hành có tám vạn bốn ngàn pháp môn, tại sao đức hạnh lại quan trọng như vậy?

Đáp: Đức hạnh là nền tảng làm người, là căn bản làm người, đó là hiển lộ ra từ trong tự tánh. Trước đây không lâu, chúng ta học tập Tu Hoa Nghiêm Áo Chi Vọng Tận Hoàn Nguyên Quán của quốc sư Hiền Thủ, bài văn này chúng ta dùng 96 tiếng đồng hồ học xong. Bài văn này chỉ có sáu cương lĩnh, ba cương lĩnh đầu tiên hiển nhất thể, khởi nhị dụng, là giảng bản thể của vũ trụ. Nhất thể là tự tánh, nhị dụng là y chánh nhị báo, y báo và chánh báo, y báo chính là vũ trụ, chánh báo là bản thân, từ y chánh vì chúng ta nói ra thật tướng y báo, chánh báo, chính là chân tướng, giảng ba lần cho chúng ta. Bất kể là y báo, là chánh báo, đây là điều người bình thường chúng ta không biết. Thứ nhất là phổ chu pháp giới, thứ hai là xuất sanh vô tận, thứ ba là hàm dung không hữu. Đây là thật tướng các pháp, trong Đại Thừa Giáo thường giảng là thật tướng các pháp, chân tướng vũ trụ nhân sanh, chúng ta hoàn toàn không biết. Ba điều này đối với chúng ta mà nói, trước đây đại sư Chương Gia dạy tôi nhìn thấu, buông xuống, ba điều này là nhìn thấu, phía sau là nói buông xuống, buông

xuống tức tu hành. Cho nên mở đầu giảng tứ đức cho chúng ta, đây là tánh đức, thứ nhất là tùy duyên diệu dụng, thứ hai là oai nghi hữu tác, bạn hỏi đức hạnh tại sao lại quan trọng như vậy? Chính là oai nghi hữu tác. Nếu bạn không giữ quy củ, không có nguyên tắc thì bạn sẽ tán loạn, không những chướng ngại bản thân, [mà] bản thân bạn không thể thành tựu. Lý trong vũ trụ, mở rộng lý là có nguyên tắc, bạn nhìn một người, bạn nhìn động vật, bạn tỉ mỉ quan sát đều giống nhau, có đầu nhất định có hai mắt, hai tai, một mũi, một miệng, bạn xem hết thấy động vật đều như vậy, bốn chân, bên trong có lục phủ ngũ tạng, đây là oai nghi hữu tác, có quy tắc bạn không thể loạn, bạn loạn thì sẽ chết vì bệnh.

Sự vận hành của cả vũ trụ có một pháp tắc tự nhiên, pháp tắc này gọi là đạo đức. Pháp tắc tự nhiên là đạo, tuân theo pháp tắc tự nhiên, y theo pháp tắc tự nhiên gọi là đức, bạn không thể làm trái. Ngày nay, xã hội của chúng ta động loạn, nguyên nhân là gì? Làm trái pháp tắc tự nhiên, pháp tắc tự nhiên là gì? Đệ Tử Quy là pháp tắc tự nhiên, Cảm Ứng Thiên là pháp tắc tự nhiên, Thập Thiện Nghiệp là pháp tắc tự nhiên. Bạn làm trái, thân tâm bạn bất hòa, gia đình bạn bất hòa, xã hội bất hòa, cả thế giới của chúng ta bất hòa, làm trái pháp tắc tự nhiên. Khi ai cũng tuân theo pháp tắc tự nhiên, gia đình bạn hòa, thân tâm và thân thể khỏe mạnh, gia đình hòa, cho nên gia hòa vạn sự hưng. Xã hội hòa, thế giới hòa, vậy thì trái đất là đất phước của hết thấy chúng sanh, trong tôn giáo gọi là thiên đường. Người sống trong thiên đường không phải là người trời sao? Chúng ta thăng cấp, từ người phàm thăng lên làm người trời, trái đất này thăng cấp lên thành thiên đường. Thiên đường, địa ngục, trong Phật pháp nói với chúng ta, đều do ý niệm của chúng ta biến hiện ra, thiện niệm của chúng ta biến thành thiên đường, ác niệm của chúng ta biến thành địa ngục. Cho nên Phật nói “hết thấy pháp từ tâm tưởng sanh”, trái đất của chúng ta rốt cuộc là thiên đường hay là địa ngục, vậy thì không phải do bản thân tạo thành hay sao? Từ đó thấy được, đức hạnh quan trọng hơn bất cứ điều gì, sự xuất hiện của hết thấy vấn đề, đều là do đức hạnh có vấn đề, hôm nay thế giới của chúng ta hỗn loạn, là do đức hạnh có vấn đề. Chúng ta có thể quay về, nghiêm túc học tập đức hạnh, rất nhiều tai nạn trên thế giới này tự nhiên sẽ hóa giải, chúng ta có thể đạt được đời sống hạnh phúc mỹ mãn.

Hỏi: Người này còn một câu hỏi phụ, sự khác biệt giữa Phật và ma là ở chỗ này sao?

Đáp: Không sai, tùy thuận tánh đức là Phật, làm trái tánh đức là ma, chính là ở chỗ này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, trong tông môn có một công án nói có Phật thì có ma, xin hỏi làm thế nào hàng phục ma?

Đáp: Đoạn ác tu thiện là hàng phục ma, ma không còn nữa; một niệm quy về chánh, ma cũng không còn. Nếu như đạt tới cảnh giới cao nhất, Phật và ma đều không còn, đó là gì? Buông xuống hết thấy vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, Phật và ma đều không còn nữa. Chỉ cần bạn có vọng tưởng, có phân biệt, có chấp trước thì có Phật, có ma. Tịnh niệm tức là Phật, ác niệm tức là ma, trong lục đạo thiện niệm là ba đường thiện, ác niệm là ba đường ác.

Hỏi: Tiếp theo còn có một câu hỏi, người trời tu thập thiện nghiệp mà có được thân người trời, tại sao lại trở thành thiên ma?

Đáp: Thiên ma cũng tu thập thiện nghiệp, hơn nữa còn tu rất tốt, tại sao họ biến thành ma? Họ chưa buông xuống ba chướng nặng, mang theo ba chướng nặng mà tu thập thiện nghiệp sẽ biến thành ma. Cho nên phước báo của họ rất lớn, họ tu bố thí; họ cũng rất có trí tuệ, họ tu bố thí pháp. Ba chướng nặng là gì? Ngạo mạn, đố kỵ, tham dục, cho nên họ biến thành ma. Trong ba chướng nặng thì điều nặng nhất đó là ngạo mạn và đố kỵ, họ tu hết thấy thiện pháp sẽ biến thành ma đạo.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu trên mạng, câu hỏi đầu tiên, xin hỏi làm thế nào để trồng nhân tốt, tạo duyên tốt? Phát tâm học Phật liệu có thể chủ động tạo nhân tốt, kết duyên tốt không? Người này còn có hai câu hỏi, liệu có thể chuyển ác duyên đã kết trước đây thành thiện duyên, thậm chí là pháp duyên không?

Đáp: Có thể

Hỏi: Có thể đưa ra ví dụ cụ thể không?

Đáp: Ví dụ cụ thể rất nhiều, xưa nay trong ngoài nước đều có, chỉ cần bạn lưu ý một chút. Trong xã hội Trung Quốc nổi tiếng nhất là Liễu Phàm Tứ Huấn, bạn xem tiên sinh Viên Liễu Phàm, thiền sư Vân Cốc dạy ông, chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ. Còn có người cùng thời đại với tiên sinh Liễu Phàm là Du Tịnh Ý, Du Tịnh Ý Công Ngộ Táo Thần Ký, đó là thần bếp điểm hóa ông, thật sự có người này, thật sự có chuyện này. Du Tịnh Ý đại khái cách tiên sinh Liễu Phàm khoảng 10 tuổi, Du Tịnh Ý lớn hơn, tiên sinh Liễu Phàm nhỏ hơn, đây là ví dụ tốt nhất. Nếu bạn quan sát tỉ mỉ, trong số đồng tu học Phật trước mắt chúng ta, bạn quan sát tỉ mỉ người tại gia, xuất gia, quá nhiều ví dụ. Lúc tôi mới học Phật, bởi vì thời gian tôi tiếp xúc Liễu

Phàm Tứ Huấn rất sớm, trước khi quy y lão cư sĩ Chu Kính Trụ tặng cho tôi, sau khi xem xong tôi vô cùng cảm động, sau này tôi cũng mua thêm vài quyển, tặng cho một số bạn bè. Trong bạn bè của tôi có một người là tiên sinh Lưu Uyên Vũ, đồng nghiệp của chúng tôi, anh ấy lớn hơn tôi khoảng mười mấy tuổi, lúc đó cuộc sống vô cùng gian khổ, thường có ý nghĩ tự sát, gánh nặng gia đình quá nặng nề, con cái quá nhiều, con cái và vợ anh thường ôm lấy nhau khóc lóc, khuyên anh nhất định không thể tự sát, có khổ hơn nữa cũng phải vượt qua, cho nên tôi tặng Liễu Phàm Tứ Huấn cho anh. Anh xem xong vô cùng cảm động, rất hoan hỷ, cả nhà phụng hành, sau này gia đình anh ấy thật sự đều xoay chuyển, cho nên anh rất biết ơn tôi, anh nói tôi cứu gia đình anh ấy. Tôi nói không phải tôi cứu anh, Liễu Phàm Tứ Huấn cứu gia đình anh. Lúc đó tôi mua mười mấy quyển, tặng người khắp nơi, bạn xem người khác không y giáo phụng hành, bạn y giáo phụng hành, cả gia đình đều xoay chuyển, thật sự có tác dụng!

Vận mệnh của tôi cũng có thể xoay chuyển, thực tình mà nói cũng đắc lực nhờ Liễu Phàm Tứ Huấn. Lời người xưa nói là lời thật, không lừa gạt người, chỉ cần bạn hiểu rõ đạo lý, hiểu rõ rồi y giáo phụng hành thì có thể chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ, xoay chuyển được vận mệnh của chính mình, vận mệnh là do chính mình tạo, đương nhiên chính mình có thể sửa đổi. Sửa mệnh không phải là tìm thầy bói, thầy phong thủy tới sửa, đó là giả, không tin được. Phải dựa vào kinh điển của chư Phật Bồ-tát, lời dạy bảo của Thánh Hiền xưa, nghiêm túc cố gắng làm, tự nhiên sẽ xoay chuyển. Đặc biệt là trong kinh đức Phật giảng với chúng ta nguyên tắc chỉ đạo cao nhất, đó là “hết thầy pháp từ tâm tướng sanh”. Mệnh của chúng ta không tốt, cách nghĩ trước đây của chúng ta không tốt, nghĩ sai rồi; hiện tại chúng ta phải sửa đổi, loại bỏ cách nghĩ không tốt, ngày ngày nghĩ tới chuyện tốt, thế nào là chuyện tốt? Học Phật Bồ-tát là chuyện tốt, niệm niệm lợi ích hết thầy khổ nạn chúng sanh là chuyện tốt. Đừng nghĩ tới bản thân, nghĩ tới bản thân là sai, nghĩ tới bản thân là gì? Tự tư tự lợi. Buông xuống tự tư tự lợi không nghĩ tới bản thân nữa, thân thể này ở thế gian là để phục vụ cho chúng sanh. Hai chuyện, vì bản thân, nâng cao cảnh giới của bản thân, nâng cao đức hạnh của bản thân, đây là vì bản thân, muốn nâng cao cũng phải phục vụ cho hết thầy chúng sanh, vì người khác. Vì người khác thật sự là vì chính mình, vì chính mình thật sự hại chính mình, người hiểu được đạo lý này không nhiều. Đồng tu hỏi câu hỏi này, có thể đọc Liễu Phàm Tứ Huấn, đọc Du Tịnh Ý Công Ngộ Táo Thần Ký, bạn sẽ tìm được câu trả lời cụ thể trong đó.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, anh ấy nói tai họa mang tính khu vực trên thế giới là công nghiệp của người dân ở khu vực đó, hay là lão bá tánh vô duyên vô cớ gặp tai ương?

Đáp: Trong Phật pháp nói là công nghiệp, hết thấy tai nạn không thể nào là vô cớ được, không có chuyện như vậy, hết thấy đều có nhân, có quả ắt có nhân. Không thể nói là quả không có nhân, nhân không có quả, điều này chắc chắn không thể nào thành lập, cho nên nghiệp nhân quả báo tợ hào không sai.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xưa nay trong ngoài nước, quân chủ hiền minh có thể khiến bốn biển thái bình, bá tánh an cư lạc nghiệp, quân chủ hồ đồ khiến bá tánh sanh linh đồ thán, xin hỏi tại sao một người tạo nghiệp lại khiến mọi người cùng gánh hậu quả?

Đáp: Vấn đề này bạn nhìn nhầm rồi, không phải là cùng gánh hậu quả. Chúng sanh có phước, quân chủ hiền minh sẽ xuất hiện; chúng sanh không có phước báo, hôn quân sẽ xuất hiện, mọi người thử nghĩ xem đây vẫn là công nghiệp. Cho nên quân chủ hiền minh, công nghiệp với bá tánh tu phước, nên quân chủ xuất hiện; bá tánh tạo ác nghiệp nghiêm trọng sẽ chiêu cảm hôn quân xuất hiện, đó mới là đúng lẽ. Cho nên, quân vương phải làm trọn thiên chức của bản thân, thiên chức của quân vương là gì? Quân thân sư. Họ phải yêu thương bảo hộ bá tánh, phải dưỡng dục bá tánh, phải giáo hóa bá tánh, đây là thiên chức của họ. Họ thật sự nghiêm túc cố gắng làm, người dân mới được dạy tốt; nếu như họ lơ là chức trách của mình, chỉ lo hưởng lạc, lơ là mọi việc của nhân dân, con người sẽ dễ dàng học hư. Người tốt do dạy mà ra, người bất thiện cũng do dạy mà ra, phải hiểu đạo lý này. Cho nên quân chủ có lúc không hiền minh, có người hiền minh có thể ở bên cạnh giúp đỡ họ, đó là trị gia. Cho nên, xã hội Trung Quốc mấy ngàn năm an bình lâu dài máu chột ở chỗ nào? Máu chột tại gia đình. Nhưng mà hiện nay gia đình không còn nữa, thời xưa gia là đại gia đình, gia là xã hội, không giống gia đình nhỏ hiện nay. Thông thường chúng ta nghiên cứu xã hội học, sáu người trở lên ở cùng nhau là hành vi xã hội. Một gia đình hiện nay không tới sáu người, khoảng ba bốn người, cho nên không phải là hành vi xã hội. Gia đình trước đây, tứ đại đồng đường, ngũ đại đồng đường là bình thường, một gia tộc là một thôn trang, thôn trang này đều cùng họ, đó là xã hội.

Cho nên gia có gia đạo, có gia quy, có gia học, có gia nghiệp, gia có tinh thần của gia, đây là tinh thần; gia có công năng của nó, công năng là nuôi dưỡng người già giáo dục trẻ nhỏ. Cho nên con người trước đây, đây là đại gia đình, tâm họ an,

lúc tuổi già có người chăm lo người già, gia tộc nuôi; trẻ nhỏ đi học, cha mẹ nếu có khó khăn, không nuôi nổi thì gia tộc sẽ lo, một gia đình là nương chũng tựa chũng. Cho nên Đệ Tử Quy là gia quy, có thể nói vào thời cổ đại của Trung Quốc, trong tất cả gia tộc đều có quy tắc chung, cũng là quy tắc căn bản làm người. Mỗi gia đình ngoài bộ phận này ra, còn có một bộ phận do gia đình của chính mình tự đặt ra, tại sao vậy? Gia nghiệp không giống nhau. Kinh doanh có quy tắc của kinh doanh, làm chính trị có quy tắc làm chính trị, cho nên được lập riêng. Đây là nền tảng thông thường, tổng cộng có 113 điều, là căn bản làm người nhất định phải tu, là môn học chung mà nhà nào cũng đều phải học. Cho nên ai cũng giữ quy tắc, ai cũng là người tốt, quân chủ hờ dờ cũng không liên quan chút nào, xã hội vẫn an định, vẫn hòa bình. Trừ phi quân vương làm quá tệ, làm quá tệ thì có sẽ người khởi nghĩa lật đổ, thay thế quân vương, đó gọi là quân vương cuối cùng, đó là chuyện phát sinh nếu hờ dờ tới mức như vậy. Lão bá tánh thường không thích làm loạn, đều có khả năng chịu đựng, tới mức không thể chịu nổi mới tạo phản, lúc còn có thể chịu đựng, ai muốn tạo phản làm gì? Phải hiểu đạo lý này. Cho nên giữa người và người đều có cộng nghiệp, biệt nghiệp, có tồn tại quan hệ này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói có thể trở thành hộ pháp của đạo tràng chánh pháp, thiện căn phước đức nhất định vô cùng sâu dày, xin hỏi tại sao lúc lâm chung chỉ có thể sanh lên cõi trời, không thể vãng sanh Tây Phương? Là do bản thân chưa hoàn toàn buông xuống hay sao?

Đáp: Đúng vậy, hộ pháp đích thực nhiều người sanh lên cõi trời, vãng sanh không nhiều, nguyên nhân là gì? Ba điều kiện cơ bản của vãng sanh, tín nguyện hạnh, công phu của ba điều này chưa đủ, ý niệm cầu phước báo nhân thiên của họ rất mạnh, là mối quan hệ như vậy. Nếu như ý niệm vãng sanh của họ mãnh liệt, hộ trì Phật pháp nhất định được vãng sanh. Ví dụ nổi bật nhất, những năm trước tôi sống ở Singapore, giảng kinh ở Cư Sĩ Lâm của Singapore, Lâm trưởng lão cư sĩ Trần Quang Biệt hộ trì đạo tràng này rất tận tâm tận lực. Ông ấy bị bệnh rất lâu, hai ba năm không thể làm việc, ở nhà dưỡng bệnh. Lúc dưỡng bệnh mới thật sự nghe kinh, bởi vì lúc làm việc ông ấy không có thời gian nghe kinh. Ông ấy làm ngân hàng, sự nghiệp cũng làm rất nhiều, ở Singapore cũng là người khá có tiếng tăm trong giới doanh nhân, lão cư sĩ Trần bị bệnh không thể đi làm, mới kêu Cư Sĩ Lâm gửi đĩa chúng tôi giảng kinh tới nhà ông ấy, mỗi ngày ông nghe giảng kinh tám tiếng đồng hồ, rất hiếm có, ngoài nghe kinh là niệm A-di-đà Phật. Nghe được hai năm, ông ấy nói với cư sĩ

Lâm Mộc Nguyên, ông ấy muốn vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, có loại cảm ứng này. Lúc đó cư sĩ Lâm Mộc Nguyên yêu cầu ông, nói “không được, ông không thể vãng sanh, nếu ông vãng sanh, không có người lãnh đạo đạo tràng này sẽ loạn, không có người có tiếng tăm lãnh đạo, ai cũng không phục ai”, ông ngẫm cũng thấy có lý, ông nói được! Ông đồng ý, sau khi đồng ý tiếp tục nghe kinh niệm Phật lại qua hai năm, ông biết trước thời gian, biết trước khi vãng sanh ba tháng, trên một tờ giấy viết ngày tháng ông sẽ vãng sanh, viết mười mấy chữ. Cũng không ai dám hỏi ông ấy viết ngày mấy tháng mấy, không ai dám hỏi, cũng không biết có nghĩa là gì. Tới ngày đó, thật sự ngày đó vãng sanh, ông ấy thật sự vãng sanh thế giới Cực Lạc, không bệnh khổ, không đau khổ.

Cho nên đây là ông ấy hộ trì thêm hai năm, giúp cư sĩ Lý Mộc Nguyên, tương đương nói bồi dưỡng Lý Mộc Nguyên làm người kế nhiệm, giúp mọi người có tín tâm với Lý Mộc Nguyên, có thể nghe lời ông ấy, cho nên giao Cư Sĩ Lâm cho Lý Mộc Nguyên, ông ấy vãng sanh. Đây là chuyện chúng tôi tận mắt nhìn thấy, tướng lành không thể nghĩ bàn. Thật sự truyền tin tức vãng sanh tới cho chúng tôi, là oan gia trái chủ của ông, oan gia trái chủ của ông rất nhiều, dựa vào thân của một người nói ra. Đó là lúc vãng sanh, Cư Sĩ Lâm đang tổ chức lớp bồi dưỡng, lớp bồi dưỡng nhân tài hoàng pháp, đồng tu lớp bồi dưỡng thay phiên nhau tới trợ niệm, bốn người một nhóm, thay phiên tới nhà ông trợ niệm. Có một hôm trợ niệm trở về, bốn người quay về Cư Sĩ Lâm, đều sống ở Cư Sĩ Lâm, oan gia trái chủ đi theo mấy vị pháp sư này tới Cư Sĩ Lâm. Dựa vào người một cô gái, lúc dựa thân, cô gái này ngất đi, trong miệng phun ra rất nhiều bọt trắng, sau đó nói chuyện. Người đó nói chúng tôi là oan gia trái chủ của lão cư sĩ Trần Quang Biệt, chúng tôi thấy ông ấy niệm Phật vãng sanh trong lòng rất hoan hỷ, chúng tôi không báo thù, không gây phiền phức, thần hộ pháp của Cư Sĩ Lâm cho phép chúng tôi vào, chúng tôi vào đây đưa ra hai yêu cầu, yêu cầu thứ nhất, nghe kinh, chúng tôi muốn nghe kinh, còn chỉ rõ muốn nghe kinh Địa Tạng. Người phụ trách Cư Sĩ Lâm nói với họ, giảng đường mỗi ngày đều có pháp sư giảng kinh, hoan nghênh mọi người tới nghe kinh. Họ nói, “ánh sáng ở giảng đường quá mạnh, linh quỷ như họ không dám bước vào”, vậy thì phải làm sao? Phòng ăn của chúng tôi, ở đó có hai phòng ăn lớn, ở trong phòng ăn dùng tivi bật đĩa kinh Địa Tạng có được không? Được, họ đồng ý, ngày đêm mở, đại khái mở được hai ba tháng thì toàn bộ đều rời đi. Cho nên họ muốn nghe kinh, họ muốn niệm Phật, chúng tôi mới biết cư sĩ Trần Quang Biệt vãng sanh, oan gia trái chủ khâm phục. Đây là hậu sự mà chúng tôi làm giúp ông ấy, cho nên chuyện này không phải là giả.

Hỏi: Hộ pháp của đạo tràng chánh pháp sanh lên cõi trời, có thể vượt qua cung trời Đao Lợi không?

Đáp: Thông thường không có khả năng. Tại sao vậy? Muốn vượt qua cung trời Đao Lợi cần công phu tu hành của bản thân, công phu tu hành của bản thân chưa đạt thì không có cách nào vượt qua cung trời Đao Lợi, cung trời Đao Lợi đều là nhờ vào phước báo. Muốn vượt lên trên cần phải có chút công phu định lực, công phu định lực này chưa đạt định. Cũng giống như họ tu định, ví dụ nói thi cử trong trường học đều giống nhau, sáu mươi điểm được coi là đậu, họ chưa đủ điểm đậu, họ chỉ thi được 20 điểm. 20 điểm sanh trời Dạ-ma, 30 điểm sanh trời Đâu-suất, 40 điểm dần dần sanh trời Hóa Lạc; đạt 60 điểm là tới Sơ thiên, không còn trong Dục giới, công phu thiên định thành tựu rồi. Đây gọi là vị đạo định, vị đạo định nếu công phu càng cao thì càng sanh lên cao, cho nên Dục giới, phía trên có bốn tầng trời đều là vị đạo định.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói nếu như một nơi nào đó trước giờ đều làm việc ác không ngừng, luôn ở trong vòng ác luân quần này, thế hệ vừa nghèo nàn, vừa ngu dốt như vậy làm thế nào giáo hóa xoay chuyển?

Đáp: Đây là duyên phận. Mặc dù hoàn cảnh như vậy, nếu như có người dạy họ, họ có thể hiểu rõ, có thể quay đầu, Phật Bồ-tát nhất định tới nơi này. Nếu như tánh ác của họ nghiêm trọng, Phật Bồ-tát tới dạy, họ cũng không quay đầu, trong tình huống như vậy, Phật Bồ-tát sẽ không ứng thân tại nơi đó, tại sao vậy? Phật Bồ-tát ứng thân tới, họ sẽ hủy báng Phật, hủy báng Phật pháp, vậy thì họ sẽ tạo tội nghiệp càng nặng hơn. Cho nên Phật Bồ-tát sẽ không tới đó, không để họ tạo ác nghiệp, đạo lý ở chỗ này. Cho nên, Phật Bồ-tát ứng hóa tới là từ bi, các ngài không tới cũng vẫn là từ bi, nhất định đợi cơ duyên, lúc cơ duyên chín muồi các ngài sẽ tới.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói, đệ tử không dám tùy tiện phát nguyện cầu sanh Tây Phương, bởi vì sợ oan gia trái chủ sẽ tìm tới cửa, cảm giác không phát nguyện có thể còn không sao. Xin pháp sư khai thị, làm thế nào mới có thể buông xuống những vướng mắc trong lòng này.

Đáp: Bạn phải nghe kinh nhiều hơn, đặc biệt là kinh luận của Tịnh độ, như kinh Vô Lượng Thọ, kinh Quán Vô Lượng Thọ Phật, kinh A-di-đà, bạn nghe kinh nhiều sẽ hiểu được. Bạn thật sự phát tâm cầu sanh Tịnh độ, oan gia trái chủ sẽ không tìm bạn, tại sao vậy? Người thật sự cầu sanh Tịnh độ thì sẽ có thần hộ pháp bảo hộ bạn, oan gia trái chủ không thể đến gần, không thể tùy tiện lại gần. Khi bạn phát tâm

có hoài nghi, tín tâm dao động, oan gia trái chủ mới tới tìm bạn, mới tới chướng ngại bạn. Cho nên bạn có tín nguyện kiên định thì không có chuyện như vậy. Đồng thời như thế nào? Bạn nhất định phải hồi hướng công đức mỗi ngày tu học cho oan gia trái chủ, hi vọng oan gia trái chủ không gây phiền phức, còn tới hộ trì cho bạn, sau khi bạn vãng sanh nhất định tới độ họ. Hoặc oan gia trái chủ có căn tánh lạnh lợi, cùng nhau tu hành, cùng vãng sanh thế giới Cực Lạc, chuyện này đều rất có thể. Cho nên thông đạt giáo lý, cũng có thể đọc nhiều Vãng Sanh Truyện, Tịnh Độ Thánh Hiền Lục, đối với bản thân có sự khích lệ rất tốt, bạn có thể học tập rất nhiều tấm gương. Cho nên, đầu tiên tri kiến phải đúng đắn, tự nhiên sẽ buông xuống được những vướng mắc này.

Hỏi: Thứ hai, làm thế nào tu học mới có thể không cho nghiệp chướng hiện tiền?

Đáp: Không cho nghiệp chướng hiện tiền phải tu giới, phải tu định, bạn có thể duy trì trì giới niệm Phật, niệm Phật là tu tâm thanh tịnh. Tâm địa thanh tịnh không có vọng tưởng, chướng ngại mặc dù có nhưng không có duyên, chướng ngại có nhân không có duyên thì sẽ không hiện tiền; có nhân gặp phải ác duyên thì sẽ hiện tiền, là nghiệp chướng hiện tiền. Cho nên dù có nghiệp chướng, nghiệp chướng thì khó tránh, đừng có ác duyên, tức là đừng có ác niệm, đừng có hành vi không tốt, đoạn trừ duyên này.

Hỏi: Tiếp theo người này còn hỏi, nỗ lực như thế nào mới có thể tự tại vãng sanh giống như người thợ vá nôi?

Đáp: Bạn học theo ông ấy là được, điều hiếm có nhất của người thợ vá nôi đó là ông ấy chỉ có một ý niệm “A-di-đà Phật”. Ngoài ý niệm này ra, ông ấy căn bản không có ý niệm thứ hai, đây là chuyện ông ấy làm rất giỏi. Ông có thể vãng sanh tự tại như vậy, biết trước thời gian đứng vãng sanh, sau khi vãng sanh vẫn đứng ba ngày, đợi sự phụ của ông tới lo liệu hậu sự, sự phụ của ông là lão hòa thượng Đế Nhân. Lão hòa thượng Đế Nhân cả đời thường khen ngợi ông, ông niệm Phật thật sự có thành tựu, có thành tựu thù thắng, có thể làm tấm gương tốt nhất cho người niệm Phật.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói nếu lúc tràn đầy tinh thần, không bị hôn trầm, xin hỏi liệu có thể nhắm mắt niệm Phật không? Bởi vì đệ tử cảm thấy nhắm mắt niệm Phật dễ dàng nhiếp tâm. Nhưng mà trong Ấn Quang Đại Sư Văn

Sao có nói, nhắm mắt niệm Phật dễ bị trúng ma, liệu có thể khai thị cho những người có căn tánh đặc biệt không? Đó là trúng ma trong tình huống như thế nào?

Đáp: Đúng vậy, lời lão hòa thượng giảng, đều có người đặc biệt, có chuyện đặc biệt, không phải thông thường. Nhắm mắt niệm Phật dễ dàng nhiếp tâm thì bạn có thể nhắm mắt niệm Phật; mở mắt nhìn thế giới bên ngoài, bạn sẽ bị nhiễu loạn. Nhắm mắt niệm Phật trúng ma là chuyện như thế nào? Mặc dù niệm Phật, bạn nhắm mắt lại nhưng trong đầu vọng tưởng, bạn không có vọng tưởng thì sẽ không bị trúng ma, nhắm mắt vọng tưởng thì làm sao không trúng ma được? Đạo lý ở chỗ này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, lão pháp sư giảng kinh thường nói phải nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu, đệ tử trì danh niệm Phật nhiều năm, nhưng mấy năm gần đây không thể đề khởi câu Phật hiệu, mà dùng tâm trí quan sát người vật việc xung quanh, quan sát niệm khởi niệm diệt, hành vi tập quán của bản thân, xin hỏi làm như vậy là đi chệch hướng khỏi nhất môn thâm nhập, hay là đang hướng tới lý nhất tâm bất loạn?

Đáp: Không phải là lý nhất tâm, bạn hoàn toàn không hiểu lý nhất tâm. Câu Phật hiệu của bạn tại sao không thể đề khởi? Tâm của bạn quá loạn, quá tạp, bạn chịu sự nhiễu loạn của môi trường bên ngoài, cho nên công phu của bạn thụt lùi, thoái chuyển, bạn không đề khởi được. Lý nhất tâm niệm Phật là lúc nào? Vọng tưởng phân biệt chấp trước đoạn trừ rồi, lúc này niệm Phật gọi là lý nhất tâm; vọng tưởng phân biệt chấp trước của bạn chưa đoạn trừ, đều thuộc về sự nhất tâm. Sự là thế nào? Là vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, đây là sự. Cho nên lý và sự, lý nhất tâm là ai? Pháp thân Bồ-tát niệm A-di-đà Phật chính là lý nhất tâm, phải biết điều này. Lý nhất tâm niệm Phật, vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc là lý nhất tâm bất loạn, sanh tới nơi nào? Sanh vào cõi Thật Báo Trang Nghiêm. Không phải là cõi Phàm Thánh Đồng Cư, cũng không phải là cõi Phương Tiện Hữu Dư, cho nên bạn phải hiểu đạo lý này. Đó là sanh tới thế giới Cực Lạc hoa nở thấy Phật, quả vị bản thân chứng được là Sơ trụ như trong kinh Hoa Nghiêm nói, chứng được địa vị này, không phải ở quả vị Thập tín nữa. Mọi người đều biết trong quả vị Thập tín, Từ Sơ tín đến Lục tín là cõi Phàm Thánh Đồng Cư, Thất tín đến Thập tín là cõi Phương Tiện Hữu Dư, Sơ trụ trở lên mới là cõi Thật Báo Trang Nghiêm, vậy thì rõ ràng rồi. Cho nên phương pháp của bạn không phải là lý nhất tâm bất loạn, mà là vọng niệm tập khí quá nặng, bị nhiễu loạn từ bên ngoài.

Hôm nay đã hết thời gian rồi, chúng ta giải đáp tới đây thôi.